

[Hans Jacob Sørensen.]

for det baade gennem de Udtalelser, som er fremkommet fra Venstres Side i dette Efteraar her i Salen, og i de Forslag, som er fremsat, at det, vi ønsker, er ikke Understøttelse, men først og fremmest Arbejde til de flest mulige Mennesker.

Dernæst vil jeg gerne sige til den højtærede Statsminister, at selv om han kritiserer den Tale, jeg har holdt, saa er den alligevel holdt over en Tekst, der ikke er den højtærede Statsminister fremmed. Den er nemlig holdt paa den Linie, som alle Socialdemokrater med Statsministeren i Spidsen talte paa i Foraaret 1929; og jeg maa i saa Henseende maaske tillade mig at henvise til en Udtalelse, der fremkom i den store „Social-Demokraten“ den 16. April 1929, en Udtalelse, som jeg synes i og for sig er lige saa frisk og endnu mere frisk i Dag, end den var den Gang. Det hed i denne Udtalelse:

„Vi kan ikke vedblive med en Samfundstilstand, hvor op til 100 000 Mand gaar arbejdsløse. Det betyder Hjemmenes Opløsning og Børnenes Demoralisation. Vi maa skabe et Samfund, hvor der er Beskæftigelse til alle Landets Sønner og Døtre, vi maa skabe Forhold, hvor ikke Nød og Savn præger tusindvis af Hjem i Landet. Samfundet maa tvinges til at gøre noget, saaledes at kommende Tider befries for den Mare, som Arbejdsløsheden har været siden Krigen. Vil Vælgerne en saadan Politik, som varetager Hjemmenes og de arbejdsløses Interesser, som beskytter Børnene mod en dem uvedkommende Samfundsordnings Brøst og Fejltagelser, maa de stemme socialdemokratisk.“

Ja, det var de Ord, som lød den Gang. Jeg beder de Herrer nu sætte disse Ord om i Handling, det er det, Tiden kræver.

Statsministeren (Stavning): Jeg takker det ærede Medlem, fordi han opriskede den Udtalelse fra socialdemokratisk Side. Disse Ord gælder jo stærkere i Dag end i 1929.

J. P. Nielsen: Maa jeg først sige, naar der siges fra ærede Medlemmer i Salen, at Socialdemokraterne skal handle efter dem; ja, det vil vi gøre, lige saa snart vi har den politiske Magt; saa snart vi har den politiske Magt, vil vi skabe en anden Samfundsordning i Stedet for det fallerede kapitalistiske Samfund, vi har i Dag. Det er ikke noget, der gælder alene for det danske Socialdemokrati, det gælder ud over hele Verden. Selv en gammel Centrumsmænd som

den tidligere Arbejdsminister Dr. Brauns i Tyskland udtalte for kort Tid siden i Genève, at den Tilstand, som Verden befinder sig i, maa betyde, at vi staar ved et Vendepunkt i Menneskehedens Historie; thi det er givet, at den almindelige Mand, der ikke kan faa det daglige Brød, men paa den anden Side ser, at Magasinerne er fulde, at der er Overflod i Samfundet, kan ikke forstaa, at han skal sulte. Det maa betyde, at vi staar ved et Vendepunkt og ved Indgangen til et nyt Samfund.

Det ærede Medlem Hr. Holstein søgte Støtte for sin Opfattelse om de særlige Forhold i Sønderjylland ved at henvise til de Udtalelser, der var kommet fra de Medlemmer, der var hjemmehørende i Sønderjylland, og saa nævnte det ærede Medlem de ærede Medlemmer Hr. Chr. Ernst Christensen, Hr. Nissen og Hr. Schmidt. Jeg er dog ogsaa hjemmehørende i Sønderjylland, i hvert Tilfælde bor jeg der nu paa 12te Aar, og jeg kan i hvert Fald sikkert have mere Forstand paa Forholdene end det ærede Medlem, der kun var dernede en Dag for at søge Oplysning; jeg har i hvert Fald nu haft 12 Aar i sidste Omgang til at beskæftige mig med Forholdene dernede.

Det ærede Medlem stiller et Paradoks op om Særforhold, der eksisterer i en Landsdel, for at lave Politik paa det. Det anser jeg ikke for min Opgave. Men det er sikkert en Opgave for den danske Rigsdag og Regering at foretage en Undersøgelse af Forholdene i Sønderjylland — dette er for øvrigt gjort to Gange — og sammenligne dem med Forholdene f. Eks. oppe i Nørrejylland; thi hvis man følger de statistiske Meddelelser, vil man have set, at der Gang paa Gang er gjort opmærksom paa, at Forholdene i Sønderjylland ikke er væsensforskellige fra Forhold, som man kan finde oppe i Nørrejylland.

Gennemlæser man f. Eks. Erhvervsudvalgets Betænkning, vil man se, at dette Udvalg kommer til det samme Resultat, idet det erklærer, at med Hensyn til Landbrugserhvervet er Gældsforholdene og Forholdene i det hele taget i Sønderjylland ikke væsensforskellige fra Forholdene i Ribe og Vejle Amter; de er kun lidt anderledes, idet der er en ubetydelig større Gæld i Sønderjylland og en anden Gældsfordeling for det sønderjydske Landbrugserhverv, end der er oppe i de to andre Amter.

Det er uheldigt, at man Gang paa Gang paastaar, at der er Særforhold i Sønderjylland, for saa derefter at gaa til at lave Politik ved at kræve særlige Foranstaltninger dernede; og det er jo det, der er sket